

Tilburg University

De tarieven der particuliere banken

Kaag, H.A.

Published in:
Maandschrift Economie

Publication date:
1937

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Kaag, H. A. (1937). De tarieven der particuliere banken: Gebrek aan aanpassing. *Maandschrift Economie*, 2(9), 425-426.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

ECONOMIE

Tijdschrift voor Algemeen Economische
Bedrijfs-Economische en Sociale Vraagstukken

Tweede Jaargang Aflevering 9 Juni 1937

De tarieven der particuliere banken Gebrek aan aanpassing

door
Prof. H. A. KAAG

Reeds eerder wezen wij erop, dat het disconto van de Nederlandsche Bank niet de eenige factor is, welke de feitelijke rente, welke het bedrijfsleven moet betalen, bepaalt, evenmin als de groothandelsprijzen beslissend zijn voor de kosten van het levensonderhoud. Beslissend zijn tenslotte de rentetarieven, welke de banken hun credietnemers in rekening brengen. Daarbij valt in het oog, dat de marge tusschen het officieele disconto en crediettarieven bij de banken sedert 1929 eerder een verhooging dan een verlaging heeft ondergaan.

In het jongste jaarverslag van de Nederlandsche Bank wordt deze opvatting bevestigd. Nadat gememoreerd wordt, dat na de monetaire gebeurtenissen van September 1936, het disconto een tweetal malen werd verlaagd, wordt de volgende opmerking gemaakt: „Hoewel de verlaging „in de gegeven omstandigheden voor de credietnemers „der particuliere banken weinig beteekenis meer had, daar „deze banken weliswaar haar debet-rente op het promesse- „disconto van de Nederlandsche Bank plegen te baseeren, „doch zulks onder inachtneming van een zeker minimum, „dat in de meeste gevallen reeds bereikt was, meenden „wij niettemin tot laatstbedoelde verlaging te moeten be- „sluiten, op grond van de overweging, dat de psycholo- „gische uitwerking gunstig zou zijn en dat, vooral met het „oog op den lagen stand der tarieven van de meeste bui- „tenlandsche centrale banken, zelfs den schijn moest wor- „den vermeden, als zou men in die landen het bank-dis-

„conto hooger willen houden dan in de gegeven omstandigheden noodzakelijk was”.

Deze uitspraak houdt feitelijk een ernstige beschuldiging aan het adres van de particuliere banken in. Zij wijst op een gebrek aan aanpassing bij de particuliere banken. Hoeveel verontschuldigen daar ook voor zijn in te brengen, vast staat, dat de banken op het gebied van de aanpassing, welke zij steeds in zoo hooge mate hebben bepleit, bij practisch alle onderdeelen van het Nederlandsche bedrijfsleven ten achter staan en zelfs aan den middenstand, welke zij dikwijls hebben becristiseerd, een voorbeeld zouden kunnen nemen.

Hoe men ook over de doeleinden van de disconto-politiek en de absolute hoogte van het disconto moge denken, de effectiviteit van een dusdanige politiek is in hooge mate afhankelijk van een zoo scherp mogelijk fluctueeren van de particuliere tarieven met dat disconto. Onder de huidige omstandigheden vormen de hooge tarieven van de particuliere banken bovendien een ernstige belemmering voor een vermindering van de lasten van het bedrijfsleven en remmen zij in hooge mate de verbetering van de conjunctuur in die deelen van het bedrijfsleven, die door de voorafgaande deflatie juist in zoo sterke mate getroffen zijn.

Deze kwestie verdient naar onze meening veel meer aandacht, dan daaraan tot nu toe is besteed. Hier kan de President van de Nederlandsche Bank ook een terrein vinden, dat rechtstreeks binnen zijn bemoeiingen ligt, ter bevordering van de door hem op alle andere terreinen bepleitte aanpassing.